

Fundația culturală Regele Mihai

S'a înființat în 1922 pe temeiul unui statut întărit de o lege, cu acest scop : să ajute organizarea și răspândirea culturii românești în popor.

Legea acorda Instituției avantajii legii depozitului și asigură printre altele terenuri de case culturale în fiecare comună.

Pe acest temei de lege s'a construit arhitectonic cel mai întreg așezământ de cultură :

I. O direcție a culturii populare cu grijă de cămine (biblioteci, muzee, terenuri de experiențe...), de publicații pentru popor („Albina” și cărți populare), de liste de cărți, cataloage și instrucții pentru depozitele dela țară ; cu grija propagandei la sate (misiuni, conferințe în școli, note și articole în periodice și jurnale) și cu aceea a asistenței generale pentru membrii căminelor de cultură (instrucții, sfaturi, intervenții).

II. O direcție a culturii generale cu grija bibliotecii formată prin obligațiile legii depozitului, cu organizare de conferințe, manifestări culturale, patronări, expoziții, muzeul etnografic al Ardealului ; organizații corale și orchestrale ; informații cu privire la mișcarea socială culturală din toate țările, legături cu birourile de presă, agențiile telegrafice, instituții și personalități culturale ; informații asupra vieții sociale, economice și culturale din România ; foi volante și broșuri de propagandă ; recepția personalităților și societăților străine.

III. O direcție a cercetășiei cu sarcina cohortelor, excursiilor, taberelor, publicațiilor și legăturilor internaționale.

IV. O direcție administrativă cu administrarea bunurilor Instituției (imprimerie, librărie, depozit de cărți, laborator cinematografic, cinematografe și terenuri).

Legea Fundației a suferit două modificări, una de schimbare a numelui și alta de organizare. Legea din urmă prevede o Eforie conducătoare compusă din Ministrul Instrucției, un reprezentant al Casei Regale și un membru al Academiei. Instituția pusă sub auspiciile Coroanei e în ceasul reorganizării și revizuirii programului ei.

Fundația s'a creat în 1922 de către Principele Carol. Ea a răsărit din aceastră frământare de spirit : Vremurile actuale cer puternic și fără pagubă de timp luminarea masselor cari sunt expuse la rățăcirii.

Mijlocul de a fi mai folositor poporului i s'a înfățișat Intemeetorului, limpede ca lumina : cultură și numai cultură. Ea trebuie nu numai să împlinească ceea ce rășboiul apucase neisprăvit sau să întregască câștigul adus de rășboi, ci mai ales să chezășuiască acest câștig, ridicând poporul la înălțimea chemărilor. O cultură care prelungind și mai ales adâncind acțiunea școalei să scormone adânc pentru a pune în evidență marele zăcământ natural al sufletului unui popor. O cultură de luminare și de solidaritate națională ; o cultură de omogenitate și originalitate ; o cultură de acțiune creștină ; o cultură a ordinii cu accentuată credință în Coroană, în Coroana care în mijlocul atător nesigurante reprezintă o permanență.

Aceasta a fost doctrina acestei instituții de inițiativă domnească.

Fundația a fost un laborator de experiențe cu aplicații practice în afară. Preocuparea ei, în deosebi, a fost poporul care trăește în mizerabile condiții fizice și sufletești ; a fost satul. Satul din care ne-a venit energia de ritm a cântecului popular, gândul fin al proverbelor, originalitatea creațiilor plastice. În oraș trăim cosmopolit și fals, în sat ne

desvoltăm ca nație. Orașul e finalitatea vieții etnice, satul e locul de unde ne vine originalitatea și puterea.

Fundația este instituția care a creat după război, entuziasm și curent pentru cultură. Ea a agitat și a deslușit activitatea misionară benevolă. A stârnit ambiții și pasiune pentru mișcare.

Organizarea și planul de lucru au fost ale Intemeetorului. La început nici un ajutor, ci numai idealismul și puterea lui.

Cea d'întâi acțiune a Instituției a fost să trimită la țară, acolo unde conștiința e neformată ori falsificată, cartea de limpezire și de înălțare. Întâia grijă dar a Fundației a fost satul, mulțimea muncitoare, massa. Ea a început prin a crea în sate al treilea sanctuar cultural după biserică și școală.

Căminul Cultural

Sensul lui venia dintr'acesta: Statul credea că pentru a valorifica însușirile de preț ale sufletului popular e nevoie numai de școala începătoare. Școala singură nu poate să dea această tehnică. A fost o iluzie. Cu aceea ce dă Statul în 4-5 ani de școală începătoare nu se poate preface un popor. Lui îi trebuie o permanentă școală de educație cetățenească, școală care să inițieze și să ajute neconținut și pe care Fundația a văzut-o în „Căminul Cultural”. Căminul cultural continuă social școala. Tehnica culturală capătă în ființa căminului un caracter de continuitate. Ținta cămineilor este: totul pornit din sufletul răscolit și trezit pentru cultură al satului. Căminul este punctul concentric al tuturor îndemnurilor și eforturilor. Un culegător al năzuințelor către ideal.

La 1925 Fundația avea 454 de cămine iar la sus-

pendarea acțiunii, pentru o reorganizare din adânc, ea avea peste 800 de așezăminte rurale.

Aceste „cămine” împânzesc țara. O lege le consacră.

Misiuni culturale

Propaganda pentru creațiile dela sate s'a făcut prin misionari și prin „misiuni”. O misiune e un grup cutreerător de cărturari cari se duc să vadă, să știe, să învețe și să sprijine. Drumurile lor au fost răscolitoare, — drumuri de trezire și de binefacere. În 1925 medicii misiunilor au cercețat peste 1000 de bolnavi împărțindu-le medicamente și sfaturi și s'au dat deslușiri juridice în nenumărate sate. Predicele și conferințele misionare au creat entuziasm și atmosferă.

Au fost târguri și așezări rurale unde misionarii Fundației erau primiți cu steaguri, clopote și cu lumânări aprinse ca în Bucovina, în Orhei și în atâtea sate din Muscelele Munteniei.

Intemeetorul Fundației a peregrinat el însuși însuflețind cele mai frumoase așezări ale țării.

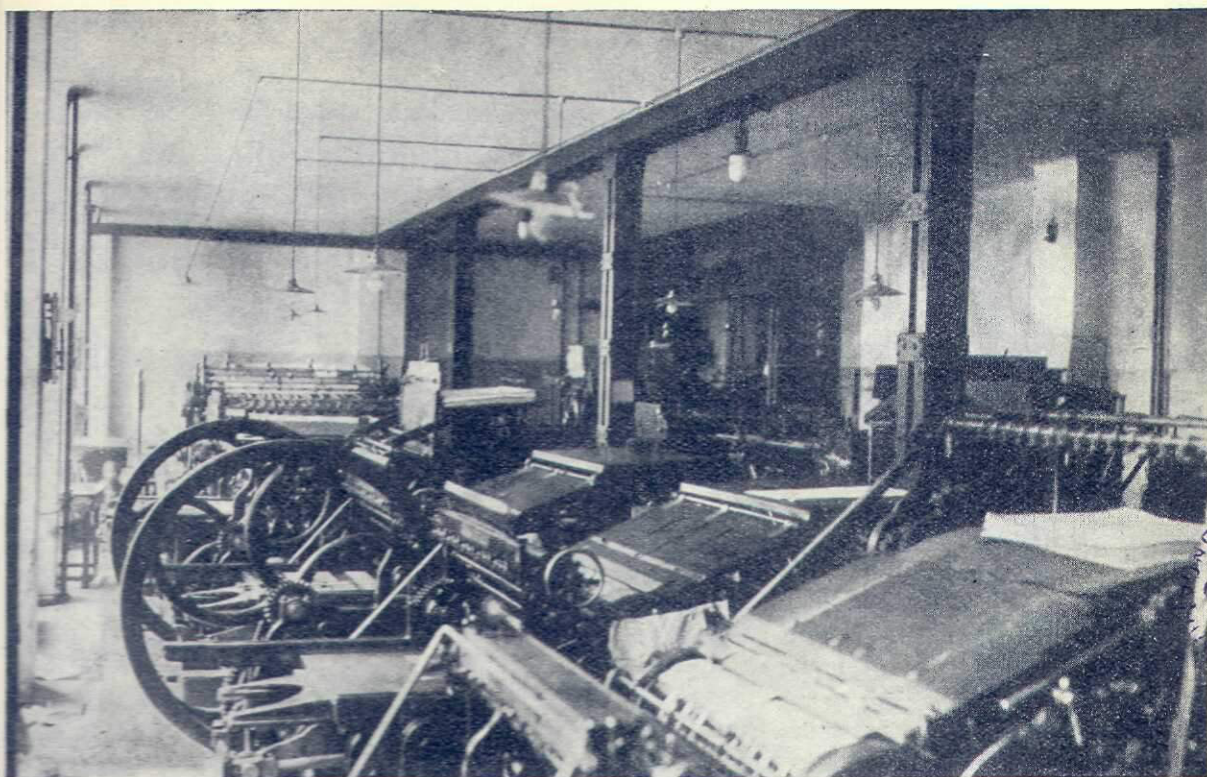

Sediul Fundației Culturale Regele Mihai din București

La Kișinău în reuniunea dela Orfeu în fața intelectualilor, a târgoveților și țăranilor basarabeni, El a lămurit cultura într'o lapidară formă de inscripție: „Cultura e întărirea slovei românești, reînvierea străbunelor datini, împuternicirea credinții întru care au murit înaintașii voștri, cheazășia că voi toți sunteți nu numai Moldoveni ci Români din țara moșilor și strămoșilor”.

La Cluj, a numit învățătorimea și preoțimea „Armatele culturii”. Biserica și școala alcătuiesc alături de armata sacrificiului de sânge, armata sacrificiului moral. Biserica e tezaurul tradițiilor;

Tipografia Fundației: Sala mașinilor

școala forul în care se vântură ideile din cari se naște progresul. Incarnarea ideilor în societatea omenească e menirea organizațiilor de cultură.

Întâii misionari ai Fundației au fost d-nii Gh. D. Mugur, Nichifor Crainic, Gala Galaction, Em. Bucuța, Ion Savin, Apostol D. Culea, C. Nedelcu, D. Țoni, Al. Lascarov Moldovanu, C. Ifrim, I. Gr. Oprișan, d-rul Voiculescu, Ion Marinescu și d-rul Vasiliu.

Publicații

Fundația a publicat cărți. Din îndemnul Intemeetorului și cu jertfa până la capăt a domnescului așezământ, scriitorul și teologul savant, Gala Galaction a tradus scriptura întreagă a Noului Testament.

Publicarea ei s'a făcut de către Institutul biblic fără această arătare.

Traducerea Vechiului și Noului Testament a fost un punct de program al Instituției: Cultura oricărui neam creștin trebuie să înceapă cu Cartea Sacră.

Fundația a publicat două colecții enciclopedice una pentru intelectuali sub îngrijirea d-lui Nichifor Crainic — „Cartea Vremii”, și alta pentru popor sub îngrijirea d-lor Gh. D. Mugur și V. Voiculescu — „Cartea Vieții”.

Ea a sprijinit „Gândirea” și a publicat două periodice românești, „Lamura” pentru învățători și „Albina” pentru popor. Două publicații care con-

tează în mișcarea culturală postbelică. Lamura a fost o revistă de determinare.

Pentru informarea străinătății lucrată de propagandele vrăjmașilor, Fundația a publicat „Kulturnachrichten aus Rumänien” și „Rassegna culturale della Romania”. Afară de materialul documentar care cuprindea bogate rubrici de literatură istorie literară, traduceri, mișcare teatrală, muzică, arte plastice, conferințe și varia, publicațiile erau împodobite cu cel puțin două reproduceri din arta noastră veche sau nouă. Fiecare număr se deschidea printr'un articol care sintetiza aspecte mai largi ale culturii românești.

Mențiuni elogioase au fost mereu în presa străină. Eucken și Brinckmann au trimis scrisori de bună recunoaștere. Neue Rundschau, Form und Sinn, Deutscher Wille, Prager Presse, Frankfurter Zeitung, Grazer Tagespost, Fränkischer Kurier, Giornale d'Italia, Marzocco și alte publicații au produs articole și au publicat elogioase dări de seamă despre conținutul buletinelor.

Universitățile din Upsala, Oslo, Bratislava, Zürich, Viena, Innsbruck, Basel, Berlin, Leipzig, Erlangen și altele au trimis Fundației scrisori de mulțumire și laude pentru felul obiectiv al publicațiilor de propagandă.

Biblioteci

Fundația a sprijinit formarea bibliotecilor, a întocmit cataloage de cărți și tipuri de biblioteci și

s'a silit să dea un caracter dinamic acestor muzee de cărți.

Bibliotecilor în formație le-a dat ajutor trimițându-le cărți și reviste, iar ajutorul ei a mers și în străinătate la Viena, Paris, Roma, Liège, Frankfurt am Mein, Praga, Brno, Montpellier, Londra. În America la Cleveland s'au trimis 4000 de abecedare, 1000 de cetiri de cursul primar și 1462 cărți pentru popor și pentru copii.

Răspândirea cărții

Întâia faptă a Fundației a fost răspândirea în popor a cărții. Ar fi un semn, un mare semn, cugeta ea, dacă această putere care e cartea s'ar găsi de vânzare pe taraba celei din urmă prăvălii de față, alături de sapă ori de coasă. Când omului i-ar trebui una, s'o cumpere și pe cealaltă. Acest gând l-a realizat întâi obținând în comision cartea editurilor și apoi descoperind în cooperativa de credit, o instituție de desfacere. Se dădea astfel băncii populare și un prestigiu cultural.

Casa Centrală a Cooperăției a adresat un îndemn organizațiilor cooperative din țară iar Intemeetorul Fundației a trimis o scrisoare către Ministrul Instrucției, din care desprindem aceste rânduri, vii atunci, vii și acum :

„Cele mai frumoase câștiguri sociale, votul ob-

Desfacere de icoane și cărți înaintea unei biserici de sat, organizată de Fundație

ștesc și libertatea deplină rămân fără de putere ori ajung mijloace vătămătoare, dacă aceste lucruri superioare sunt date unui popor fără cultură“.

El a înțeles că strămutată cultura în popor, se va

strămuta în locul ei adevărat, axa însăși a istoriei lui.

Cu înființarea depozitelor de cărți în cooperativele sătești se crea un organ de cultură în fiecare

Dr. Vasile Voiculescu (postul)
Consultații medicale într-un sat date de misionarea Fundației

sat. O activă funcționare a lui ar fi dus la uluitoare rezultate.

După statistica, din 1925, deci în doi ani numai dela înființarea Fundației, s'au creat în băncile populare 1871 de depozite de cărți, în armată 214, în școlile primare 215, iar în cămine culturale 175. În total 3475 de depozite.

S'au desfăcut în ele 814.947 volume.

Această acțiune slăbită de împrejurări trebuie reluată și intensificată pentru că de ea se leagă tot sporul de lumină și de bine al țării.

Inițieri

Pentru a iniția cât mai bine pe învățători în rosturile lor misionare conferențarii Fundației au luat contact cu un mare număr de învățători concentrați la cursuri de vară sau aiurea : la Brașov, Sf. Gheorghe, Câmpulung, Craiova, Sibiu, Galați, Bârlad, Piatra Neamț, Focșani, Cluj, Kișinău, Ismail, Curtea de Argeș, Măgurele, Grădiștea.

Asistență generală

Pentru a da informații, sfaturi și lămuriri oamenilor de departe, pentru a interveni și a ajuta pe membrii căminelor culturale, Fundația a creat un birou de asistență generală. Acest oficiu a dat consultații juridice prin d. Al. Lăscarov Moldovanu și medicale prin d. Dr. Voiculescu. Daraverile juridice se refereau la împărțeli de pământ, turburări

In misiune culturală la Ismail

O bibliotecă populară a Fundației

de posesie, revendicări, acte de vânzare făcute între părinți și copii etc.

Acest oficiu a scutit de drumuri, de osteneală și de cheltueli atâția oameni dela sate.

Expoziția cărții

Prin Fundație, România a luat parte, întâia oară la o expoziție internațională a cărții.

Florența timpului nostru s'a silit și se silește să trezească tot interesul străinilor pentru acel simț de „toscanitate” care caracterizează arta și cultura italiană din epoca Renașterii.

După război asociația *Ente per le Attivita Toscana* năruind să redea Florenței prestigiul ei de centru cultural internațional a organizat o vastă expo-

ziție de producție editorială internațională. Inițiativa florentină nu numai că a prins dar a isbutit să se permanentizeze asigurând Florenței cinstea de-a adăposti în viitor Trienala internațională a cărții, așa după cum Veneția adăpostește Bienala internațională de artă plastică.

Prima expoziție s'a deschis în primăvara anului

1922. Fundația a avut o sală a ei și-a expus tot ce editura noastră dinainte de război produsese de valoare. Am avut o înfățișare destul de reprezentativă. Participarea a avut răsunet și prin faptul că mare parte din cărțile expuse au fost dăruite Bibliotecii Universității din Florența, pentru nevoile Seminarului de romanică.

A 2-a și a 3-a expoziție s'au des-

In misiune culturală la Vulturești, colonie militară de lângă Balcic

chis sub auspiciile guvernului fascist. Participările României la aceste expoziții, tot prin Fundație fi-rește, au fost și mai sistematic organizate. Mai mult, delegații Fundației au fost aleși în Comitetul internațional însărcinat cu organizarea viitoarelor Trienale.

Institutul de studii artistice

În ordinea artistică, Fundația Regele Mihai a desfășurat o activitate care a întrecut silințele oficiale. Sub conducerea profesorului I. D. Ștefănescu, azi doctor în litere și conferențiar la Paris, Fundația a înființat un Institut de studii artistice pentru crearea unui mediu artistic; un institut cu conferințe, demonstrații muzicale și excursii artistice.

Numărul membrilor Instituției s'a ridicat în 1924 până la 1300.

Institutul a urmărit trei categorii de lucrări:

Leccióni de orientare în istoria artei;

Leccióni de analizare și cunoaștere a tehnicii artistice;

Călătorii de studii în Grecia, Italia, Constantinopol.

Călătoriile au dat la 127 de membri — profesori, artiști și studenți, posibilitatea de a studia monumentele de artă ale antichității bizantine și Renașterii. Călătoriile acestea au fost precedate și urmate de peste 250 de călătorii de studii în țară în care s'a urmărit cunoașterea artei noastre religioase și țărănești.

Institutul a făcut apel și la luminile d-lor profesori Tafrali, Moisi, Drăghiceanu și Verona.

Institutul a organizat zeci de audiții muzicale cu cei mai de seamă artiști în frunte cu George Enescu.

Programe amănunțite publicate de Fundație păstrează semnele exterioare ale activității Institutului.

Expoziții retrospective

Fundația a organizat cu multă metodă trei expoziții retrospective. Ele au înfățișat evoluția picturii dela origini până la artiștii de seamă ai tinerimei de astăzi.

Prima expoziție a cuprins 125 tablouri caracteristice care au înfățișat originile, faza cea mai veche a picturii noastre moderne dela zugravii de biserică ai sfârșitului de veac al 18-lea.

În 7 conferințe s'a lămurit problema acestor începuturi artistice și linia evoluției picturii românești.

Expoziția a fost vizitată de peste 4000 de persoane.

A doua expoziție a înfățișat opera lui Nicolae Grigorescu. Au fost expuse 164 de pânze reprezentând evoluția genului dela cele dintâi iconițe ale copilăriei până la cele din urmă realizări dintre 1900—1907.

A treia expoziție a prezentat opera pictorilor Andreescu și Luchian. Andreescu cunoscut fragmen-

tar chiar de către admiratorii săi a apărut cu aproape totalitatea operelor sale dela cele dintâi încercări până la lucrările din urmă, cu prestigiul acela de cugetător adânc, cinstit și serios. Expoziția Andreescu a constituit un fapt de o importanță științifică în istoria artei românești.

Expoziția din Veneția

Fundația a luat parte întâia oară și la a 14 biennială internațională din Veneția care e cea mai de seamă expoziție a lumii prin judiciozitatea și severitatea criteriilor artistic aplicate la alegerea lucrărilor.

E de reținut că până la 1924 țara noastră nu luase parte la vreuna din manifestările culturale internaționale cu așa de însemnat înțeles.

Am expus 79 de picturi și 16 sculpturi.

Artiștii italieni și străini ca Leonce Bénéditte directorul de atunci al muzeelor Luxembourg și Rodin și-au subliniat părerile cu date estetice și artistice.

Expoziția dela Londra

În Mai, 1924, Fundația a deschis o expoziție românească și la Londra. A fost aceasta pe vremea expoziției imperiale dela Wembley. Expoziția s'a făcut în casa care pe vremuri a fost a prerafaelitului Millais. I s'a dat un caracter de interior. Au precumpănit țeșăturile: covoare, porturi și lucruri femeiești de migală.

Expoziția a fost cercetată de numeroși gazetari, diplomați, literați, călători din lumea toată.

Pentru cunoașterea de aproape a spiritului românesc, s'au organizat, săptămânal, în localul Expoziției, conferințe și serbări muzicale, coreografice, de lectură și de declamație.

Expoziția dela Paris și Geneva

La 25 Mai, Fundația cu concursul guvernului a deschis la Paris, în sălile muzeului „Jeu de Paume” în prezența Președintelui Republicii franceze, cea mai mare expoziție de artă românească în străinătate. S'au expus exemplarele cele mai caracteristice ale artei noastre religioase, populare și moderne.

Succesul Expoziției a fost mare. Un triumf. Ea a servit și ca exhibiție de activitate științifică. Profesorul Mollot dela Sorbona a lucrat tot timpul cu studenții seminarului său de istoria artelor.

Dela Paris, Expoziția a trecut la Geneva. Instalată în muzeul Rath, expoziția s'a deschis cu solemnitate în prezența d-lui Președinte al Ligii Națiunilor și a d-lui ministru Duca. Acelaș succes ca și la Paris. Parisul și Geneva ne-au universalizat.

Muzeul etnografic al Ardealului

În 1922, Fundația ajutată de o comisie compusă din d-nii: Sextil Pușcariu, Al. Lapedatu, G. Vălsan, E. Panaitescu, G. Oprescu și Romulus Vuia a creat muzeul etnografic de la Cluj. Muzeul a în-

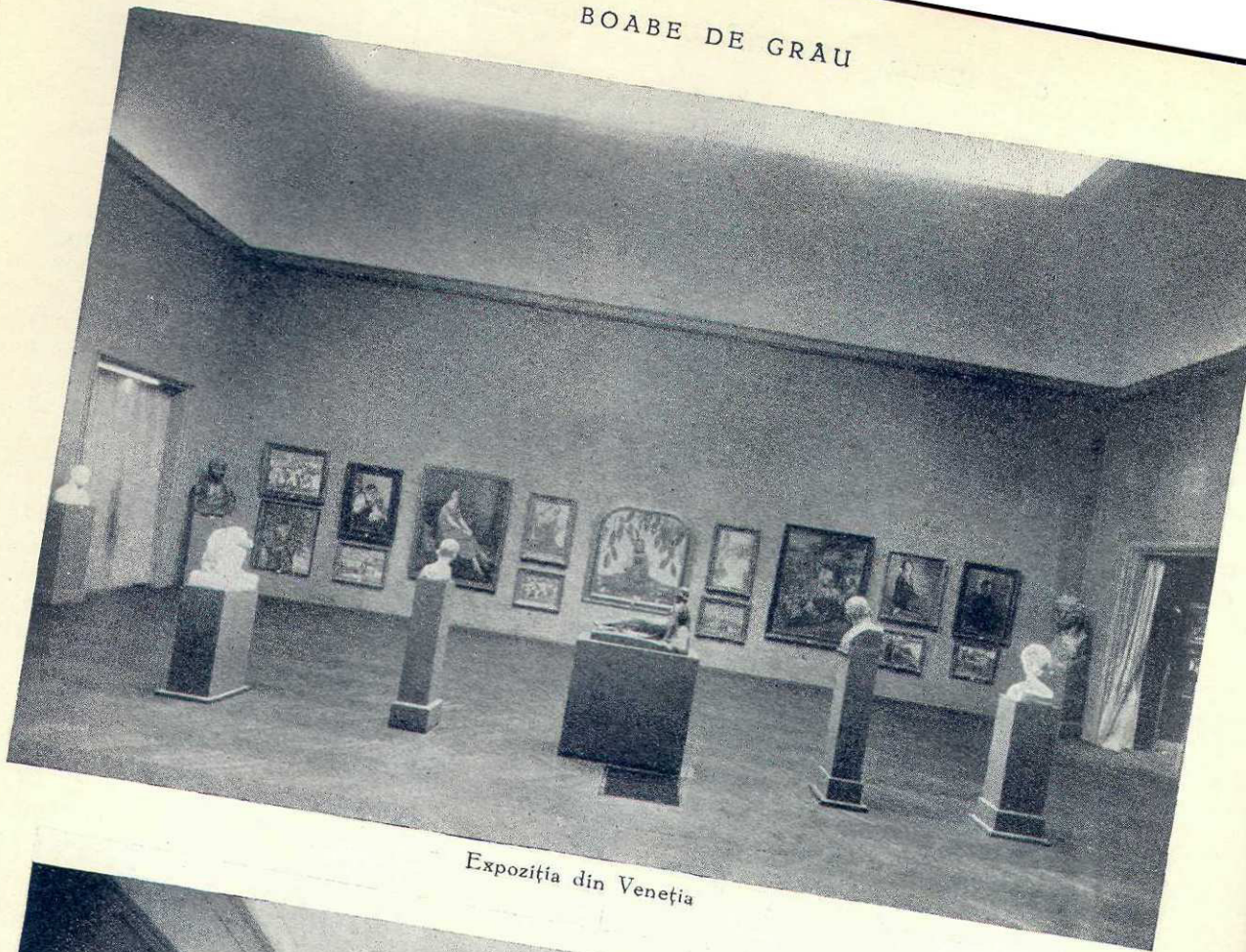
Secția Românească în Expoziția internațională a cărții dela Florența Anul I

Secția Românească în Expoziția internațională a cărții dela Florența Anul II

BOABE DE GRAU

Expoziția din Veneția

Expoziția dela Paris

ceput cu achiziționarea a două colecții: colecția Orosz și colecția de ceramică Leittner. Au urmat apoi, achiziționarea de piese etnografice prin grija d-lui Vuia numit Director al Muzeului în 1923, achiziționarea colecției Murgoci, donată de Ministerul Artelor, și excursii de studii și exploatare etnografică făcute în diferite regiuni ale Ardealului, regiunea Pădurenilor, Țara Hațegului, Valea Jiului, Caraș-Severinul, Maramureș, Beiuș...

În 1925, muzeul a intrat în stăpânirea unui local al său. Acțiunea s'a intensificat cu tot felul de lucrări și publicații etnografice pentru salvarea mărturiilor civilizației noastre populare și pentru valorificarea materialului adunat.

Muzeul a dus la crearea unei Societăți Etnografice Române.

În 1928, Fundația a trebuit să doneze acest Muzeu Statului pentru că susținerea lui depășea puterile materiale ale Fundației. Insuma la predare o avere de 9 milioane lei.

Muzica

Între preocupările artistice ale Fundației, cea mai de căpetenie a fost muzica.

Societatea anonimă „Filarmonica” desființând orchestra ei din lipsă de fonduri, Fundația a reînființat-o, independent de societate, în 1922. Dintru început această orchestră a funcționat cu un ajutor dela Stat. La început foarte mic. Sub conducerea Fundației și a maestrului ei George Georgescu Filarmonica a ajuns să fie pusă la punct cu mișcarea muzicală europeană. Activitatea simfonică a mers într-o progresivă perfecționare. Filarmonica e azi instituția muzicală de primul ordin.

Fundația s'a silit să aducă în țară pe cei mai virtuosi compozitori, soliști și diriginți ai străinătății. Unii din ei ca Vincent D'Indy, Pierné, Strauss, Bruno Walter, Scherchen, Weingartner și Kunewald au contribuit în largă măsură la sporirea faimei noastre muzicale în străinătate. Festivalele Wagner, Beethoven și Smetana au fost mari sărbători artistice în România.

Fundația a ocrotit pe compozitorii români, cântându-i și a patronat soliști, coruri, orchestre, quartete, societăți și reuniuni muzicale.

„Cântarea României” s'a dezvoltat sub auspiciile Fundației.

Propaganda Fundației prin muzică s'a întins și în afară de țară prin concerte organizate la Paris, Bruxelles, Dijon, Bordeaux, Praga, Atena, Constantinopol, etc.

Propaganda

Ideea culturală în masă Fundația a propovăduit-o cu misionarii și corespondenții ei.

Fundația a căutat cea d'întâi să afle în orașe și în sate oameni de nădejde pe cari să razime ideo-

logia și acțiunea ei. Aceștia sunt membrii corespondenți, agenți de informație și de reprezentare, oameni binevoitori gata de orice sarcină a Instituției. Statistica din 1925 dădea 328 de membri corespondenți numai la sate.

Dintru început, Fundația și-a propus să pătrundă cu cultura și în lumea străină, căci popoarele se sprijină și colaborează numai dacă se cunosc. Cunoașterea reciprocă e singura cheazășie pentru trăinicia legăturii, și nu mai puțin, o forță vitală pentru roade noi.

O adevărată propagandă însă se realizează numai cu multă inițiativă vie și cu multă independență. Fundația sfărâmând în planurile ei credința că timpul singur, leșinat și lipsit de puterea unei convingeri active, sparge întunericul ori înlătură anti-patiile ca și cele mai groase noduri politice s'a silit cu îndârjire să afirme cultural, unde poate și cât poate, România.

Expozițiile și concertele în străinătate au lămurit acolo forța noastră de creație, de înțelegere și de conducere.

Scopul de propagandă a fost atins într-o măsură pe care nimeni n'a sperat-o prin cele două buletine străine. Tot Fundația a contribuit, aproape în întregime, la pregătirea numerelor române din Prager Presse.

Ea a înlesnit intrarea elementelor de cultură străină în țară și a căutat să lege prietenii cu artiști mari și mari cărturari pentru a arăta unii altora ce avem mai valoros și veșnic precum și tot ce trăește și rămâne adăpostit dincolo de slăbiciunea și micimea zilelor.

Fundația a căutat membri corespondenți și în străinătate.

Un extras din instrucțiile adresate corespondenților străini le socotim potrivite pentru cercetătorii formelor de cultură dela noi. Fundația a anticipat organizarea oficială de azi a Direcției Presei. Ea își propunea:

Etre en relation avec les institutions de culture.

Elle désire recevoir de la part de toutes ces institutions statuts, règlements d'organisation, bulletins, annuaires, publications, photographies et toutes sortes de communiqués au sujet de leur activité.

La Fondation désire être renseignée sur les expositions, congrès, réunions, commémorations et fêtes.

Être en relation avec le bureau de presse. La Fondation peut envoyer à ce bureau, tout ce qu'on lui demande et à son tour le bureau lui enverra les nouvelles qu'on désire faire connaître en Roumanie.

La Fondation est prête à renseigner toute institution ou personne désireuse de connaître la vie du pays, spécialement dans le domaine social-culturel etc....

Întreprinderi

Fundația a avut o serie de întreprinderi care astăzi sunt lichidate. Au rămas tipografia, laboratorul cinematografic și terenuri care în reorganizarea ce se pregătește vor fi neprețuite mijloace de lucru.

Ajutată la începutul ei și în cursul celor 9 ani de lucru de către d-nii : G-ral Averescu, Ion și Vin-

tilă Brătianu, Mihail Oromolu, George Mârzescu. Al. Lapedatu, Dr. Angelescu, Octavian Goga și alții, ea a găsit ca sprijinitor al ei, azi, după fatalități și întârzieri, pe actualul ministru al Instrucției Publice, d. Nicolae Costăchescu.

Fundația se reface pentru a propovădui cultura tot în concepția ei inițială de omenie și pentru a lucra susținut în spiritul aceleiaș doctrine.

G. D. MUGUR